

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Záviskou v právní věci žalobce **J. J.**, zastoupeného JUDr. Josefem Cholastou, advokátem se sídlem Hlavní náměstí 46/14, Krnov, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje** se sídlem v Ostravě, 28. října 117, k žalobě na přezkoumání rozhodnutí žalovaného **o přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu** ze dne 15. února 2013 č.j. MSK 26698/2013,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádnému z účastníků **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.
- III. Odměna advokáta JUDr. Josefa Cholasty se určuje částkou **27.651,- Kč.** Tato částka bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Ostravě do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.
- IV. Česká republika **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Vymezení předmětu řízení

[1] Žalobce byl uznán vinným ze spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále jen zákon o silničním provozu), kterého se měl dopustit tím, že dne 23.6.2012 v 13:55 hodin řídil v Ostravě-Mariánských Horách, z autobusové zastávky MHD „Dům energetiky“, ulice Novinářské ve směru k ul. Varenské autobus MHD tovární značky SOLARIS rz X, přičemž ohrozil stejným směrem řidiče jedoucího osobního vozidla Peugeot rz X M. P., se kterým došlo k dopravní nehodě. Tímto jednáním porušil ust. § 25 odst. 6 zákona o silničním provozu, za což mu byla uložena sankce podle ust. § 125c odst. 4 písm. f) zákona o silničním provozu pokuta v částce 2.000,- Kč. V souladu s ust. § 79 odst. 1 zákona o přestupcích mu byla uložena povinnost nahradit náklady řízení spojené s projednáním přestupku v částce 2.500,- Kč. Splatnost sankce pokuty a nákladů řízení v celkové částce 4.500,- Kč byla stanovena do 30 dnů od nabytí právní moci rozhodnutí.

[2] Správní orgán I. stupně, Magistrát města Ostravy, odbor dopravně správních činností, rozhodl dne 25.9.2012 pod č.j. SMO/314874/12/DSČ/Šuch výrokem 1) jak uvedeno ve odstavci [1] tohoto rozsudku uvedeno a dále, že poškozený Dopravní podnik, a.s. Ostrava, Poděbradova 2 se dopisem ze dne 24.7.2012 připojil k náhradě způsobené majetkové škody, který vznikla na autobuse MHD RZ X. Uplatňovaná majetková škoda nebyla však spolehlivě zjištěna a řádně doložena, neboť bylo konstatováno, že dle odhadu je částka na opravu asi 12.671,- Kč. Z tohoto důvodu nelze uložit ve smyslu ust. § 70 odst. 2 zákona o přestupcích obviněnému J.J. povinnost úhrady vzniklé majetkové škody. Společnost Dopravní podnik, a.s. Ostrava se tak odkazuje na příslušný soud v následném občanskoprávním řízení. Výrokem 2. rozhodl, že řízení vedené proti M. P., nar. X, bytem g. P. 2893/16, M. O., který se měl dopustit přestupku v provozu na pozemních komunikacích podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, a to z porušení ustanovení § 12 odst. 5 zákona o silničním provozu tím, že dne 23.6.2012 v 13:55 hodin, v Ostravě-Mariánských Horách, řídil po ul. Novinářské ve směru od ul. 28. října ke křižovatce s ul. Varenskou osobní vozidlo tovární značky Peugeot rz X, přičemž měl při vjíždění do jízdního pruhu ohrozit řidiče autobusu MHD rz X J. J., který vyjížděl ze zastávkového zálivu do pravého jízdního pruhu, a se kterým došlo následně k dopravní nehodě, se podle ust. § 76 odst. 1 písm. c) přestupkového zákona zastavuje.

[3] Žalovaný napadeným rozhodnutím podle ust. § 90 odst. 5 správního řádu zamítl odvolání a napadené rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, Magistrátu města Ostravy, ze dne 25.9.2012, potvrdil. Odůvodnění postavil na vypořádání se s námitkami uvedenými v odvolání.

Obsah žaloby

[4] Žalobce se žalobou ze dne 25.3.2013 domáhal zrušení napadeného rozhodnutí,

včetně rozhodnutí správního orgánu I. stupně a vrácení věci správnímu orgánu I. stupně a žalovanému uložení povinnosti zaplatit náklady řízení. V žalobě uvedl, že

- a) správní orgán nesprávně vyhodnotil včasnost a důvodnost omluvy z jednání 18.8.2012 a s tím související odnětí možnosti se seznámit se spisem,
- b) správní orgán v rozhodnutí se odvolává na jinou dokumentaci, než-li je dokumentace, se kterou byl žalobce v průběhu správního řízení seznámen, konkrétně dokumentace pod sp. zn. KRPT-1266/DNOV-2012.PYC, přičemž kladl důraz na to, že v uvedeném zákresu nejsou správně zakresleny jízdní pruhy,
- c) nebylo vyhověno důkazním návrhům, a to výslech svědků – přímých svědků nehody, dokumentace uložená u provozovatele vozidla, který ve spolupráci s policií prováděl fotodokumentaci,
- d) kamerový systém nezachycuje plynulou jízdu vozidel v každém okamžiku jejich pohybu,
- e) žalobce zapnul směrové světlo autobusu, přičemž celou situaci je nutno posuzovat i z hlediska toho, že by řidič autobusu nedával znamení třeba pro poruchu směrového světla,
- f) zpochybnění znaleckého posudku vypracovaného znalcem Ing. S. s ohledem na zavádějící otázky ve spojení s neúplným plánkem z místa nehody, nesprávného situačního nákresu, který je od počátku vadný v tom, že v daném místě byly a jsou dva jízdní pruhy v jednom směru, a tyto jsou zcela čitelné, a odlišnými závěry znalce Ing. S., předloženého žalobcem.

Vyjádření žalovaného

[5] Žalovaný ve svém písemném vyjádření k žalobě uvedl, že žalobní body byly zodpovězeny v odůvodnění rozhodnutí žalovaného, na které plně odkazuje, přičemž žalobcem dosazované hodnoty a popisovaný průběh nehodového děje nemá oporu v objektivně získaných podkladech – kamerového záznamu a znaleckého posudku. Navrhl žalobu zamítnout.

Skutečnosti zjištěné ze správního spisu pro posouzení věci

[6] Přestupkové řízení bylo zahájeno dne 16.7.2013 doručením obvinění žalobci a současně byl předvolán k ústnímu jednání na 25.7.2012 v 9:00 hodin. V protokolu o jednání ze dne 25.7.2012 uvedeno, že obviněný se dostavil a uvedl, že nesouhlasí s tím, že by nehodu zavinil, v jízdním pruhu, do kterého najížděl, žádné vozidlo neviděl. Vozidlo před vozidlem Peugeot viděl, to nechal projet, přičemž již najížděl do jízdního pruhu. Vozidlo jedoucí v jeho směru bylo povinno mu umožnit vyjetí ze zastávky a navíc se pohybovalo v levém jízdním pruhu. V plánu z místa nehody neodpovídá skutečnosti jízdní pruh a doloží fotodokumentaci z místa nehody pořízenou dispečinkem DP. Z protokolu o jednání ze dne 1.8.2012, že obviněný se dostavil, byl seznámen s obsahem spisu a s ohledem na navrhované důkazy bylo jednání odročeno. Dne 26.7.2012 bylo zahájeno přestupkové řízení ve věci přestupku v provozu na pozemích komunikacích podle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu vůči M. P., z jehož spáchání byl obviněn v souvislosti s porušením ust. § 12 odst. 5 zákona o silničním provozu, jehož se měl dopustit tím, že dne 23.6.2012 ve 13:55 hod. řídil v Ostravě-Mariánských Horách po ul. Novinářské osobní vozidlo tov. značky Peugeot rz

X, přičemž při vyjíždění do jízdního pruhu ohrozil řidiče autobusu MHD rz X J. J., se kterým došlo k dopravní nehodě. Usnesením ze dne 8.8.2012 č.j. SMO/256576/12/DSČ/Šuch Magistrát města Ostravy ustanovil k podání znaleckého posudku znalce Ing. P. S. Znaleckým posudkem ustanoveného znalce ze dne 23.8.2012 bylo zodpovězeno na položené otázky se závěrem, že řidič vozidla Peugeot M. P. před začátkem nehodového děje v době, kdy projížděl v pravém jízdním pruhu kolem zálivu zastávky DPO, jel střední rychlostí cca 40 km/h, v době střetu cca 33 km/h. Řidič autobusu se začal se svým vozidlem rozjíždět v době cca 3 sec před střetem, v době vyjíždění dosáhl rychlosti cca 12 km/h, kterou však před střetem snížil na rychlost v době střetu ve výši 5 km/h. Řidič vozidla Peugeot 206 by dopravní nehodě zabránil, kdyby v době, kdy začal reagovat na autobus, by kromě zpomalení současně vyhnul do levého jízdního pruhu, který byl volný. Řidič autobusu SOLARIS Urbino by dopravní nehodě zabránil, kdyby před vyjetím ze zálivu zastávky DPO sledoval provoz vozidel v pravém jízdním pruhu, do kterého hodlal vjet, správně odhadl vzdálenost a rychlost osobního vozidla a umožnil mu průjezd v pravém jízdním pruhu. Autobus se začal rozjíždět ze zastávky v době tří sec před střetem, v té době se vozidlo Peugeot nacházelo ve vzdálenosti cca 32 metrů před místem střetu a řidič vozidla Peugeot jel střední rychlostí 40 km/h. Z kamerového záznamu není patrné na zadní části autobusu světelné znamení o změně směru jízdy vlevo. Rovněž není patrné, že řidič vozidla Peugeot v místech, kde se jízdní pruh rozděluje na dva jízdní pruhy, dal znamení o změně směru jízdy vpravo. Z kamerového systému je nesporné, že v době střetu byl autobus v pohybu a zůstal stát až po střetu. Řidič vozidla Peugeot v průběhu nehodového děje nijakým způsobem neměnil směr jízdy. Po obdržení znaleckého posudku správní orgán nařídil další jednání na 19.9.2012 v 10.00 hodin, přičemž předvolání bylo žalobci doručeno 7.9.2012 a M. P. 3.9.2012. V protokolu o ústním jednání ze dne 19.9.2012 uvedeno, že obviněný J.J. není přítomen, dostavil se obviněný M. P. Dne 20.9.2012 bylo správnímu orgánu doručeno (na poštu podáno 19.9.2012) podání J. J. o obsahu, že se omlouvá z ústního jednání z důvodu nedostatku finančních prostředků a popsal svou sociální situaci. Dále uvedl, že nehodu zavinil řidič osobního vozidla, který se nevěnoval řízení, že nemá k věci již co uvést a v případě, že byly shromážděny výpovědi svědků bez jeho vědomí a účasti nebo jiné materiály k posouzení věci, aby tyto byly se spisem odeslány dopravnímu odboru v místě jeho bydliště v Krnově, aby se s nimi mohl seznámit a učinit další kroky ke své obraně. Dne 25.9.2012 správní orgán pod sp. zn. SMO/314874/12/DSČ/Šuch rozhodl ve věci tak, jak uvedeno v odst. [1]. Proti rozhodnutí bylo dne 23.10.2012 na Magistrát města Ostravy podáno odvolání v zastoupení advokátem JUDr. Josefem Cholastou, včetně „rozboru dopravní nehody“ ze dne 16.10.2012 vypracovaného Ing. M. S., znalcem z oboru všeobecného strojírenství motorových vozidel a silniční dopravy se závěrem, že na základě dokumentace rozboru nehodového děje a posouzení dopravní nehody je možno konstatovat, že řidič osobního automobilu M. P. jel v kritickou dobu ulicí Novinářskou se zapnutým směrovým světlem vlevo a bez ukázání změny směru vpravo vjel do pravého jízdního pruhu a pokračoval v jízdě se zapnutým ukazatelem vlevo. Měl možnost nejméně 3 vteřiny sledovat dopravní situaci a vidět v zastávce autobus MHD, který právě po uplynutí těchto tří vteřin počal vyjíždět ze zálivu zastávky MHD. Přesto pokračoval v jízdě a rychlost ještě zvyšoval, místo, aby snížením rychlosti nebo zastavením dal autobusu možnost odjet ze zastávky a tím zapříčinil střet vozidel. Řidič autobusu odbavil v kritickou dobu cestující na zastávce a počal vyjíždět ze zálivu

zastávky, když se předtím pravděpodobně přesvědčil, že tomu nic nebrání, ukazatel směru vlevo dal zřejmě na počátku vyjíždění. Za uvedených podmínek a okolností nemohl pro krátkost času nehodě zabránit.

[7] Obsahem správního spisu je spisová dokumentace vyhotovená Policií ČR, jehož obsahem kromě oznámení o přestupku a úředního záznamu o podání vysvětlení zasahujících policistů a účastníků nehody je protokol o nehodě ze dne 23.6.2012, náčrt o nehodě pod č. KRPT-1266/DNOV-2012-PYC, fotodokumentace k nehodě včetně popisu, další náčrt označený jako doplnění plánu místa dopravní nehody o vodorovné dopravní značení, které je v místě slabě viditelné, nosič CD disk a kamerový záznam, včetně snímku z dopravní nehody.

Jednání u krajského soudu

[8] U Krajského soudu v Ostravě dne 24.4.2015 právní zástupce žalobce zpochybnil zákonnost napadeného rozhodnutí, zpochybnil správnost znaleckého posudku, na základě kterého správní orgán rozhodoval. Uvedl, že žalobce nemohl zabránit střetu vozidel, neboť při výjezdu ze zastávky se podíval do zrcátka a osobní automobil Peugeot jasně dával znamení levým blinkrem, že bude pokračovat v jízdě v levém jízdním pruhu, to se však nestalo. Zdůraznil, že řidič Peugeotu viděl na další světelné křižovatce ulic Varenská a Novinářská, že na semaforu svítí zelená, která dle jeho názoru vedla k tomu, aby tento řidič uvedl své vozidlo do vyšší rychlosti z důvodu, že chtěl ještě tuto křižovatku projet. Z uvedených důvodů tak došlo ke střetu. Bylo provedeno dokazování správním spisem včetně přehrání kamerového záznamu.

Právní posouzení věci samé

[9] K žalobnímu bodu a). Žalobce byl k jednání na 19.9.2012 předvolán v dostatečném předstihu, jestliže mu předvolání bylo doručeno dne 7.9.2012. Písemná omluva byla správnímu orgánu doručena dne 20.9.2012, kdy správní orgán nesporně, že v e-mailové podobě tato omluva byla správnímu orgánu doručena dne 19.9.2012. Soud nepřisvědčil žalobci, že správní orgán, projednal-li věc bez jeho přítomnosti, porušil zákon. Podle ust. § 74 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupku, *koná správní orgán v prvním stupni ústní jednání. V nepřítomnosti obviněného z přestupku lze věc projednat jen tehdy, jestliže odmítne, ač byl řádně předvolán, se k projednání dostavit nebo se nedostaví bez náležité omluvy nebo důležitého důvodu.* Podle ustanovení § 59 věta čtvrtá zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, *předvolaný je povinen dostavit se včas na určené místo; nemůže-li tak ze závažných důvodů učinit, je povinen bezodkladně se s uvedením důvodů správnímu orgánu omluvit.* S ohledem na právě uvedené řízení o správních deliktech tak spočívá na zásadě ústnosti a bezprostřednosti a za vadu řízení se považuje, pokud věc bude projednána v nepřítomnosti obviněného, který se nedostavil z důležitého důvodu nebo se neomluvil bezodkladně. S ohledem na formu podání omluvy, nejdříve e-mailem a poté písemně, nelze vytknout formu omluvy, nicméně soud odkazuje na obsah omluvy. Žalobce zcela jasně se omlouvá z jednání z důvodu nedostatku finančních prostředků, kdy poukázal na svou sociální situaci, že dva měsíce je bez zaměstnání a doslova uvedl, že prostředky, které má v rezervě, je nucen poskytnout na dojezd dětí k lékaři do Ostravy, kde se syn musí podrobit ošetření

zubů a v místě zubní lékař není k dispozici. Soud přisvědčil správnímu orgánu, že žalobce nežádal o odročení jednání z důvodu, že se právě ten konkrétní den 19.9.2012 nemůže z vážného důvodu, a to ošetření dětí u zubaře, dostavit a žádá o nový termín. Není pravdou, jak v žalobě uvedeno, že právě den nařízeného jednání kolidoval se zubním ošetřením jeho dětí. Žalobce zcela v obecné rovině podal informaci, že rezervní finanční prostředky musí použít na ošetření dětí. Navíc to, že se k jednání již nechce dostavit, konec konců potvrzuje i to, že žádal současně, aby spis byl zaslán ke správnímu orgánu do Krnova, aby se mohl s obsahem seznámit. Správní orgán nemá povinnost zasílat spisy ke správnímu orgánu místně nepřislušnému za účelem seznámení se účastníka řízení s obsahem spisu. Soud tak přisvědčil zcela procesně čistému postupu správního orgánu, jestliže konal jednání bez přítomnosti žalobce a poté ve věci rozhodl.

[10] K žalobnímu bodu b). Obsahem správního spisu je ucelená dokumentace vyhotovená policií před postoupením věci správnímu orgánu. Policie věc vedla pod č.j. KRPT-1266/DNOV-2012-PYC. Jestliže byl žalobce u jednání seznamován s touto částí spisu, a to potvrzují protokoly o jednání, kde je uvedeno, že byl seznámen s oznámením o přestupku, úředními záznamy o vysvětlení podanými účastníky dopravní nehody, protokolem o nehodě, plánky z místa nehody, pak je nezpochybnitelné, že ač správní orgán neprecizoval přesným označením jednacích čísel vyjmenované listiny, jednalo se o dokumentaci č.j. KRPT-1266/DNOV-2012-PYC. Námitka ve směru, že s touto dokumentací nebyl seznámen, není důvodná.

[11] K žalobnímu bodu k úrovni dokazování (c). Předně je třeba připomenout, že správní orgán je v přestupkovém řízení povinen postupovat tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou pochybnosti (§ 3 správního řádu) a na základě zjištěného vyhodnotit, zda byl vůbec a kým spáchán přestupek. Z tohoto vyplývá povinnost správního orgánu opatřit si potřebné podklady pro vydání rozhodnutí. Správní orgán hodnotí pak důkazy podle své úvahy, a to každý důkaz jednotlivě a všechny ve vzájemné souvislosti. V dané věci správní orgán vycházel ze spisové dokumentace, která v první řadě obsahuje část vypracovanou dopravní policií, kde je mimo jiné protokol o nehodě, dva plánky dopravní nehody, fotosnímky z místa nehody, dále kamerový záznam situace nehody a dále vycházel ze znaleckého posudku ze dne 23.8.2012, který si nechal vyhotovit. Správní orgán nařídil tři ústní jednání, z nichž se žalobce zúčastnil dvou. Nevyhověním navrhovaných důkazních prostředků žalobcem, vyslechnutí svědků-pasažérů autobusu a fotodokumentací dopravního podniku, nelze zpochybnit zjištěný skutkový stav a právní závěr správního orgánu. Jak již uvedeno, správní orgán není povinen provést všechny navrhované důkazy, je však povinen se neprovedením navrhovaných důkazů vypořádat a tomuto žalovaný dostál. Zmíněný závěr má oporu v ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu, podle kterého musí odůvodnění správního rozhodnutí obsahovat též informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí. Není tedy sporu o tom, že je právem správního orgánu vlastní úvahou dospět k rozhodnutí, které důkazy provede, a které naopak označí v dané situaci za nadbytečné a návrhu na jejich provedení nevyhoví.

[12] Pokud žalobce poukazuje na kamerový systém (žalobní bod d), který nezachycuje plynulou jízdu vozidel v každém okamžiku jejich pohybu a na skutečnost,

že na vozidlech, která byla v protisměru autobusu, rovněž nejsou vidět světelná znamení o odbočování, pak soud k tomu uvádí, že nepolemizuje s žalobcem ohledně fungování kamerového systému, které může být založeno nikoliv na plynulém snímání, ale na krokové sekvenci, avšak, soud poukazuje na to, že na vozidlech, která jela ve směru autobusu, a to jak vozidlo řidiče Palicy tak i vozidlo, které jelo před jeho vozidlem, a byla na úrovni autobusu nebo poblíž něho, je zcela jasně vidět zapnutá osvětlení, což na autobuse není. Z toho tedy lze dovodit, že jestliže na těchto vozidlech je vidět zapnuté osvětlení, pak za stejných podmínek by muselo být vidět i na autobusu. Ani s ohledem na toto tvrzení soud znalecký posudek nezpochybnil.

[13] K žalobnímu bodu f). Správní orgán I. stupně, jak již výše uvedeno, nechal vypracovat znalecký posudek znalce z oboru doprava, odvětví doprava silniční, technické posudky o příčinách silničních nehod. Správní orgán I. stupně zaslal znalci spis (zjištěno z rozdělovníku). Znalec provedl rozbor dopravní situace zejména na základě kamerového záznamu z místa dopravní nehody, který rozfázoval na jednotlivé snímky a poté provedl analýzu nehodového děje a dospěl k závěru, že řidič vozidla Peugeot před začátkem nehodového děje jel střední rychlostí cca 40 km/hod a v době střetu snížil na cca 33 km/hod a nehodě by zabránil, kdyby v okamžiku, kdy začal reagovat na autobus a jízdu zpomalil, by přešel do levého volného jízdního pruhu. Žalobce by dopravní nehodě zabránil, kdyby před vyjetím ze zálivu zastávky sledoval provoz v pravém jízdním pruhu a správně odhadl vzdálenost a rychlost osobního vozidla Peugeot a tomu umožnil průjezd v pravém jízdním pruhu. Ze záznamu kamery pak vyhodnotil, že na zadní části autobusu není světelné znamení o změně směru jízdy vlevo a ani patrné, že řidič vozidla Peugeot v místech, kde se jízdní pruh rozděluje na dva jízdní pruhy, dal znamení o změně směru jízdy vpravo.

[14] K námitce ohledně nesprávně vyznačených jízdních pruhů. Část spisů vyhotovených policií obsahuje dva nákresy situace dopravní nehody (plánky), vyhotovených příslušníkem dopravní policie. Jeden z těchto plánků je zaměřen na dopravní vodorovné značení ve smyslu, že je v místě dopravní nehody slabě viditelné. Dopravní situace v místě nehody, čímž soud má na mysli vodorovné dopravní značení, je ve spise zaznamenáno nejen uvedenými pláňky, nýbrž i fotosnímky, ze kterých lze jednoznačně zjistit, že jízdní pruh od světelné křižovatky ulic 28. října a Novinářské ve směru na Varenskou ulici (ve směru jízdy posuzovaných vozidel) začíná od křižovatky jen jako jeden jízdní pruh, který se postupně, na úrovni zálivu zastávky MDH, rozšiřuje na dva, přičemž počátek vodorovného značení je sjetý a málo viditelný. Plánek slovně popisující viditelnosti vodorovného dopravního značení je zcela v souladu s fotosnímky, jež jsou obsahem správního spisu. V odůvodnění části svého rozhodnutí týkající se právě uvedeného vodorovného dopravního značení, kdy důvody k vyhodnocení málo viditelného a nepřehledného značení podrobně žalovaný správní orgán rozebral na straně sedmé, přičemž při svých úvahách vycházel nejen z fotografií, ale i ze zásad pro dopravní značení na pozemních komunikacích schválených Ministerstvem dopravy a spojů ČR ze dne 20.9.2012 č.j. 2816/02-120 a soud se s těmito závěry plně ztotožnil. Soud tak nepřisvědčil žalobci, že znalec vycházel z nesprávného nákresu.

[15] Žalobce k odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně přiložil „rozbor dopravní nehody“ vyhotovený rovněž soudním znalcem Ing. M. S. Žalovaný se tímto

důkazem zabýval a svou úvahu, proč tento důkaz nevyvrátil znalecký posudek Ing. S., odůvodnil na straně devět svého rozhodnutí. Soud i této argumentaci přisvědčil právě z důvodů tam uvedených, neboť např. v tomto rozboru oproti znaleckému posudku je uvedeno, že z kamerového záznamu bylo zjištěno (mimo jiné), že vyjíždějící autobus ze zastávky dává znamení levým směrovým světlem, což však kamerový záznam nepotvrdil, znalec Ing. S. ve svých závěrech vycházel i z nepotvrzených skutečností, ale z předpokládaných, jako např., že žalobce se pravděpodobně přesvědčil o tom, že nikoho neohrozí a dal pravděpodobně znamení o změně směru jízdy vlevo až při vyjíždění. Nutno také správnímu orgánu přisvědčit, že nepřesvědčivost tohoto rozboru je postavena i na měření vzdáleností v místě nehody, které provedl žalobce, nikoliv znalec sám.

[16] Správní orgán provedenými důkazy, které tvoří ucelený a logicky provázaný důkazní řetězec dospěl k závěru, že žalobce porušil svým jednáním ustanovení § 25 odst. 6 zákona o silničním provozu a svým jednáním naplnil skutkovou podstatu přestupku danou v ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Krajský soud se s žalovaným s tímto závěrem ztotožnil. Podle ust. § 25 odst. 6 věty druhé zákona o silničním provozu *řidiči autobusu hromadné dopravy osob nebo trolejbusu musí v obci řidiči ostatních vozidel umožnit vyjetí ze zastávky nebo ze zastávkového pruhu, a to snížením rychlosti jízdy, popř. i zastavením vozidla; řidič autobusu nebo trolejbusu přitom nesmí ohrozit zejména řidiče vozidel jedoucích stejným směrem*. Citované ustanovení sice zakotvuje přednost jízdy řidiči autobusu při vyjíždění ze zastávky, avšak současně řidiči autobusu ukládá povinnost neohrozit tímto manévrem ostatní, zejména řidiče vozidel jedoucích stejným směrem. Uvedenou přednost nelze vykládat jako absolutní přednost a řidič tak před vyjetím ze zastávky je povinen vyhodnotit dopravní situaci a ze zastávky vyjet jen v případě, že ostatní řidiče neohrozí. K zajištění možnosti bezpečného vyjetí bezesporu náleží i v dostatečném předstihu a po odpovídající dobu mít zapnuté světelné znamení pro odbočení vlevo tak, aby řidiči jedoucí jeho směrem, měli dostatečný čas k uzpůsobení své jízdy. V případě žalobce se tak však nestalo, neboť kamerový záznam nepotvrdil zapnuté světelné značení pro odbočování a není vůbec rozhodující, zda řidič autobusu znamení nedal, či event., jak tvrdí v žalobě, mohl mít závadu. Řidič autobusu i při své „přednosti v jízdě“ není oprávněn si tuto přednost vynutit tím, že ze zálivu zastávky vyjede, jestliže tímto manévrem může ohrozit ostatní řidiče v daném jízdním pruhu. Za zcela prokázané tak soud vzal, že žalobce, aniž dal odpovídající světelné znamení, vyjel ze zálivu zastávky, a tak ohrozil jedoucí automobil, který řídil řidič P. Soud nepřisvědčil žalobci, že řidič P. z důvodu, že viděl na další světelné křižovatce ulic Varenská a Novinářská na semaforu v jeho směru zelenou, tak zvýšil rychlost. Ze znaleckého posudku Ing. S. ohledně rychlosti vozidla Peugeot 206 zcela konkrétně uvedl, že tento jel rychlostí cca 40 km/hod a v době střetu cca 33 km/hod, tedy k žádnému zrychlení nedošlo. Soud tak přisvědčil správnímu orgánu, že žalobce svým jednáním porušil ustanovení § 25 odst. 6 zákona o silničním provozu a svým jednáním naplnil skutkovou podstatu přestupku danou v ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu.

[17] Ze všech výše uvedených důvodů krajský soud podanou žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.

[18] O náhradě nákladů řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s. s přihlédnutím k tomu, že ve věci plně procesně úspěšný žalovaný se náhrady nákladů řízení vzdal a také mu žádné nevznikly.

[19] Žalobci byl k jeho žádosti ustanoven zástupce z řad advokátů JUDr. Josef Cholasta usnesením ze dne 8. ledna 2015 č.j. 58A 13/2013-51. Advokát na náhradě nákladů řízení účtoval částku 13.615,- Kč, sestávající z 8 úkonů právní pomoci, konkrétně 9.1.2015 převzetí zastoupení + porada s klientem, další porady s klientem ve dnech 14.1.2015, 25.3.2015, 2.4.2015 a 24.4.2015, dále dne 27.3.2015 prostudování spisu u Krajského soudu v Ostravě, a podání soudu ze dne 3.4.2015, vždy za jeden úkon 800,- Kč + ke každému úkonu paušální částku 300,- Kč. K prostudování spisu dne 27.3.2015 cestovné z Krnova do Ostravy a zpět, při vzdálenosti 120 km, použito osobní vozidlo MAZDA 6, rz X, spotřeba dle ES 4,2 l/km + ztráta času a účast u jednání soudu dne 24.4.2015 + paušál + cestovné při použití osobního vozidla jako dne 27.3.2015, včetně ztráty času. Celkem vyčíslil náklady ve výši 11.252,- Kč plus 21 % DPH (2.363,- Kč), celkem 13.615 Kč.

[20] Ustanovenému právnímu zástupci žalobce byla přiznána odměna v rozsahu 6 úkonů právní pomoci. Nebyl přiznán úkon převzetí zastoupení plus porada s klientem, neboť advokát věc původně převzal na základě smlouvy o poskytnutí právních služeb ze dne 2.10.2012, na základě které dne 22.3.2013 sepsal žalobu. Na druhé straně však mu byla přiznána odměna za úkon seznámení se spisem, který by v případě, že by mu soud přiznal odměnu za právní službu převzetí věci + porada s klientem, nebyl přiznán, neboť studium spisu se považuje za součást úkonu převzetí věci dle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu (např. usnesení ze dne 29.4.2008 č.j. 5 Azs 33/2008-40). Dále nebyl přiznán úkon ze dne 3.4.2015 - návrh na provedení důkazu. Nosič CD byl součástí správního spisu, jehož obsahem se důkaz u jednání soudu automaticky provádí. Za jeden úkon právní služby v dané věci náleží dle § 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s ust. § 7 bod 5 vyhl. č. 177/1996 Sb. v platném znění 3.100,- Kč. Za šest úkonů tak náleží **18.600,- Kč** + 6 x paušál á 300,- Kč dle § 13 odst. 3 cit. vyhl. tj. **1.800,- Kč**. Dále byly přiznány účtované náklady cestovného ve dnech 27.3. a 24.4.2015 ve výši 2 x 626,- Kč, tj. **1.252,- Kč** (průměrná spotřeba 4,2 l/100 km nafty, vzdálenost tam a zpět 120 km a cena pohonné hmoty + sazba základní náhrady za používání vozidla dle vyhl. č. 328/2014 Sb.). Dále byla přiznána ztráta času, a to ve dnech 27.3. a 24.4.2015 v částce 2 x 600,- Kč, tj. **1.200,- Kč**. Celková částka tak činí 22.852,- Kč. Ustanovený advokát je plátcem DPH, proto částka 22.852,- Kč byla navýšena o 21 %, tj. o částku **4.799,- Kč**.

[21] Částka 27.651,- Kč bude zástupci žalobce vyplacena tak, jak uvedeno ve výroku III. tohoto rozsudku.

[22] Výrok IV. je odůvodněn ustanovením 35 odst. 8 s.ř.s., dle kterého hotové výdaje zástupce a odměnu za zastupování osoby, která byla ustanovena usnesením soudu, platí stát.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí l z e podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí č. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 24. dubna 2015

JUDr. Jana Záviská
samosoudkyně